

Deyirəm çox unikal milletik. Bəziləri sosial şəbəkələrdə elə ağla batmayan fikirlər yürüdür ki, deyirsən bundan düşüncəlisi yoxdur. Sonra görürsən ki, hissə qapılıb. Doxsanıncı illerdə də hiss bizim xalqın başına necə vurmuşdusa, yeni doğulan oğlan uşağına Səddam adı qoyurdular. Sonra uşaq böyüdü, gördü ki, bu adam yüz minlərlə adamı (əsasən də türkmənləri) qətlə yetirib, adını dəyişib Erdoğan qoydu.

Felyeton

İndi də HƏMAS-İsrail müharibəsində düşübələr ortaliga, ağıllarına yox, ağızlarına nə gəldi deyirlər. Harda bişdi, harda düşdü bilən yoxdur.

Gəlin size özümüzdə, içimizdə olan "harda bişdi - harda düşdü" dən danışım. Həm beynəlxalq siyasetdən uzaqlaşarsınız, həm də öz günümüze ağlayarıq...

Bizdə bir "Azərkətab" vardı, Yasamal parkı ilə üzbeüz yerləşirdi. Tez-tez ora tədbirlərə gedərdik, ziyalılarla görüşərdik, fikir mübadiləsi aparardıq. Sonra nəsə oldu, rəhmətlik Sabir müəllimin "Azərkətab"ını atıldılar Gənclikdə qaranlıq bir dalana, yəni demək istədilər ki, kitab oxumaq elə qaranlıq dalanda olar. Atalarımız məgər kitabları şam işığında oxumayıblar? Şəxsən mən kitabları gecələr "Ceyran" sobasının işığında, gözlerimə zülm vər-vərə oxumuşam.

Əlqərez, bir gün o parkın yanından keçəndə gördüm ki, bu "Azərkətab"ın yerində nə olsa yaxşıdır? Heç ağılnıza gəlməz, amma deyim: "Beynəlxalq it hospitali". Bu hospitalın iyələri gül dərib, güləb çəkiblər. Üzbeüz park. Hospitala it gətirənlər, əvvəlcə parkda, otun üstündə itlərinin gəzdirirlər, otun üstüne "qızı" eletdirib, sonra aparırlar itlərin hospitalına. Bundan sonra gəl cocuqları bu otun üstündə gəzdir. Hə... necədir səninçün?

O gün qəzet almaqdan gəlirəm. Maşallah, bizdə küçə ticaretinin elindən tərəfənmək olmur. Kim nə gəldi satır, kim nə gəldi alır. Genetik modifikasiya olunmuş ərzaqlar baş alıb gedir. Heç kim də buna fikir vermır. Qarşısında molla geyimli, başında molla papağı (mən belə hesab etdim) olan biri əlində təsbeh şaqquşlaşdırıq gedir. Hərdən də əlini üzünü aparın salavat çekir. Adam meyvə satılan cərgədə dayanıb barmağını əriyə uzadaraq soruşdu:

-Bu "abrikos" neçiyədir?

Pah, mənim şaqqanaq çəkib gülməyimi görəydiniz. Hami dönüb mənə tərəf baxdı. Fikirləşdilər ki, dəli olmuşam. Qarşısında duran molla da mənə təəccübə baxdı.

"Nə olub? - Deyə soruşdu. Gülüşümü kəsib cavab verdim:

-Heç, ölümüzlə bir dilde danışırıq, dirimizle başqa dildə. Molla gözlerini bərəldidi: -Heç nə başa düşmədim. -Ay kişi, nəyi başa düşmədin? Əyninin geyiminə bax, əriyə "abrikos" deməyinə bax. Heç, yəqin ki, ərəbcə "abrikos" nece adlanır, onu da bilməyəcəksən. Deyəcəksən ki, onlarda ərik bitmədiyinə görə bu ad yoxdur.

Bu dəfə satıcı şaqqanaq çəkdi. Molla gördü ki, bunu təkərə salmışıq, əlini yelləyə yelləyə bizdən uzaqlaşdı.

Hə... necədir səninçün?

Keçək "harda bişdi, harda düşdü" dərdimizin o birinə.

Deyirəm bu "COVID" ölkəmizdən "əskik" olmasın. Nə qədər ki, bu xəstəlik vardi, ehsan yaddan çıxmışdı. On-on beş nəfər qohum yişib ölüsünü torpağa tapşırıb, dağılışırıdı. Xərcə də düşmürdülər. Elə ki, insanlara sərbəstlik verdilər, ehsan biznesi işe düşdü. Axi bu biznesin de nüfuzlu, hörmətli sahibləri var. Nə etdi, etmedi, icazə verdilər. Ölü yiyesi də ömrünün axırına qədər kredit borclarını qaytarmaqla məşğuldur. Öləndə də bu borc vərəsəlik hüququ kimi bir şeydir. Di, ailə, gəl, bundan canını qurtar.

Bir qərbi azerbaycanlı qohum var, anası doxsan yaşında rəhmətə getdi. Ruhuna fatihə! Oğlunun başı ehsana, pul axtarmağa nece qarışmış-disa, cənəzə yaddan çıxbıq, ortalıqda qalmışdı.

Nədir "COVİD"i geri qaytarıq? O zaman "ehsan biznesi" çökəcək, qəbirstanlıqdan mollar yoxa çıxacaq. Olmaz, aksi onlar da beş-on nəfəri dolandırılar. Beş-on nəfər ac adam gəlib havayı-

Hə... necədir, səninçün?

Ziqzaqlar silsiləsindən

nəsə yeyirlər. Bu insafsızlıq olar.

Hələ "toy biznesi"ni demi-rəm. Şadlıq sarayının yiyesi deyir ki, nə yeyirsən burda ye, özünle heç nə apara bilməzsən. Niyə? Axi, mən bu yeməklərin pulunu ödəmişəm, sənə nə var? O da cavab verir ki, yesən də bu xiyyardır, yemesən də. Heyf deyildi yüz əlli nəfərlik "COVID" toyu?

Şəxsən mən çox bəyənmişdim. Elə ki, qadağanı aradan götürdüler, yenə də "toy biznesi" çiçəklənməye başladı. Toya beş yüz nəfər çağırıllar, it yiyesini tapa bilmir. Hələ mən nişanı demirəm. A kişilər, nişana da dörd yüz nəfər adam çağırıllar? Görmüşük ki, nişana on-on beş nəfər gələr, "Allah xoşbəxt eləsin!" deyib dağlışar. Bu da oldu "nişan biznesi".

Hə... necədir, səninçün?

O gün Qız Qalasının yanından keçirəm. Ətraf da turistlərə doludur. Dıqqətimi qoca bir arvadın küçəni süpürməsi çəkdi. Bah, süpürgə də Nuh əyyamından qalma. Bu süpürgələri bir vaxtlar qapılarda satardılar. Biz onlara küçə süpürgəsi deyərdik. Gedib çöldən yıgar, sonra küçə-küçə gəzib qışkırdılar: "Süpürgə var, süpürgə". Əsas da odur ki, turistlər bu antikvar süpürgənin yanında durub şəkil çəkdi-rildilər, təbii, nənə ilə bir yerdə. Hətta, deyəsən biri nənənin süpürgəsini almaq istədi. Amma nənə heç nə başa düşmədiyindən turist əlini yelləyib güle-güle çıxbıq getdi. Bu da "süpürgə biznesi". Gör Bəkida nə qədər süpürgə alıb nənələrin silahı edirlər.

Hə... necədir, səninçün?

Qarşısında bir yük maşını dayanmışdı. Üstündə belə bir sloqan yazılmışdı: "Evinizi daşıyıraq!"

Gülümsəyə-gülümsəyə yaxınlaşış dedim:

-Evimi daşımaq istəyirəm, amma hündür mərtəbəli bina-da yaşıyıram. Siz evin daşlarını neçə günde söküb daşıya bilərsiniz?

Sürəcü çəşqin halda soruşdu:

-Nə daş? Biz daş daşımıriq. Bunun üçün "KAMAZ" sıfariş ver.

Dedim:

-Axi, maşının üstündə yazmınız ki, evinizi daşıyıraq.

-He də, bəs nə yazılmalıdır?

Cavab verdim:

-Axi, ev daşınmaz əmlak sayılır. Yazmınız ki, evini-

də yazım, bitirim. Bizdə Elm və Təhsil Nazirliyi var. Əvvəl elm verir, sonra təhsilinə keçirələr. Mətiqlə alınır. Təhsil almayan kəs necə elmlə ola bilər? Ona görə də hamı elm dalınca qaçırlar, təhsil isə yaddan çıxır. Bu zaman repetitor biznesi işə düşür.

Daha bəsdir, yoruldum. Hə... necədir, səninçün?

Yunus OĞUZ
10.10.2023